

pri náležitej opatrnosti uvedomiť mohol. Keďže pak následkom jeho činu nastalo ťažké poranenie poškodeného, vykazuje jeho čin tak po objektívnej ako aj po subjektívnej stránke všetky náležitosti skutkovej podstaty prečinu podľa § 310, odst. 1 tr. z. a bolo preto treba jeho čin kvalifikovať podľa tohoto miesta zákona.

Čís. 5646.

Porušenie ustanovenia § 32 zák. čl. XXXVI:1908, bol-li obžalovanému, ktorý v dobe spáchania vraždy prekročil síce osemnásť, ale nedovršíl ešte dvaciaty rok svojho veku, uložený trest podľa sadzby § 278 tr. zák. a § 1 zákona čis. 91/1934 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 23. júna 1936, Zm III 350/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti M. Š., obžalovanému pre zločin vraždy, následkom opravného prostriedku generálneho prokurátora pre zachovanie právnej jednotnosti podľa § 441 tr. p. vyniesol rozsudok, ktorým vyslovil, že pravoplatným rozsudkom porotného súdu pri krajskom súde v Trenčíne zo dňa 21. októbra 1935, č. Tk 1003/35-41, bol porušený zákon v ustanoveniach § 32 zák. čl. XXXVI:1908, § 278 tr. z. a § 1 zákona zo dňa 3. mája 1934, čis. 91 Sb. z. a n.; podľa § 442, posledný odst. tr. p., zrušil najvyšší súd rozsudok ten vo výroku o hlavnom treste a vymeral obžalovanému znovu trest tento podľa § 32 zák. čl. XXXVI:1908 s použitím § 91 tr. z. káznice na desať rokov.

Z dôvodov:

Rozsudkom porotného súdu pri krajskom súde v Trenčíne zo dňa 21. októbra 1935, č. Tk 1003/35-41, bol obžalovaný uznaný vinným zločinom vraždy podľa § 278 tr. z. Na základe tohoto § a s použitím § 1 zákona zo dňa 3. mája 1934, čis. 91 Sb. z. a n., bola mu ako hlavný trest uložená káznica na 15 rokov. S týmto rozsudkom sa strany hneď po jeho vyhlásení uspokojily, takže sa stal ihneď pravoplatným.

Podľa rodného listu, vyhotoveného matrikárskym úradom, narodil sa obžalovaný 2. septembra 1915. Toto datum narodenia je aj v rozsudku správne uvedené. Čin, pre ktorý bol obžalovaný odsúdený, bol podľa rozsudku spáchaný 26. augusta 1935. Je tedy zrejmé, že obžalovaný v dobe spáchania činu síce už prekročil osemnásť, ale nedosiahol ešte dvaciaty rok svojho veku.

Zákon v § 32 zák. čl. XXXVI:1908 stanoví, že káznice od 10 do 15 rokov má byť potrestaný pachateľ dopustivší sa zločinu, na ktorý zákon stanoví trest smrti alebo doživotnej káznice, keď v dobe činu síce dokonal osemnásť avšak nie ešte dvaciaty rok svojho veku. Tým vylúčil § ten v takom prípade užitie predpisov, ktoré ukladajú trest smrti alebo doživotnej káznice.

Na zločin, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným, stanoví zákon v § 278 tr. z. trest smrti. Mal byť preto hľadiac na uvedený vek obžalovaného tomuto uložený trest výhradne podľa sadzby stanovenej v § 32 cit. zák. čl., stanoviacej dočasný trest na slobode, a nie podľa sadzby stanovenej v § 278 tr. z., ukladajúcej trest smrti. V dôsledku toho ovšem ani ustanovenie § 1 zákona zo dňa 3. mája 1934, čís. 91 Sb. z. a n. (a tedy ani § 3), neprichádzalo v úvahu pri výmere trestu obžalovanému, ale ustanovenia hlavy VII. všeobecnej časti trestného zákona, pokiaľ hovoria o výmere trestu (§§ 89—93 tr. z.).

Keď prez to bol obžalovanému trest vymieraný podľa § 278 tr. z. a § 1 zákona zo dňa 3. mája 1934, čís. 91 Sb. z. a n., a nie podľa § 32 zák. čl. XXXVI:1908, bol rozsudkom porotného súdu porušený zákon v ustanoveniach § 32 zák. čl. XXXVI:1908, § 278 tr. z. a § 1 zákona zo dňa 3. mája 1934, čís. 91 Sb. z. a n.

Čís. 5647.

Kvalifikoval-li sborový súd prvej stolice trestný čin proti cti, spáchaný pred účinnosťou zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n., pre ktorý bola už pred účinnosťou tohoto zákona podaná žaloba, len za prestupok patriaci ku príslušnosti okresného súdu, riadi sa ďalší postup stolíc a použiteľnosť opravných prostriedkov zásadou § 41, čís. 3 cit. zákona; proti rozhodnutiu vrchného súdu je tedy prípustná zmätočná sťažnosť.

(Rozh. zo dňa 23. júna 1936, Zm IV 247/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. B. pre prestupok pomlavy vyhovel sťažnosti obžalovaného do usnesenia vrchného súdu v Košiciach zo dňa 10. februára 1936, ktorým bola jeho zmätočná sťažnosť odmietnutá ako zákonom vylúčená, napadnuté usnesenie vrchného súdu zrušil a zmätočnú sťažnosť obžalovaného prijal na súd; z úradnej povinnosti na základe zmätočnej sťažnosti obžalovaného zrušil najvyšší súd z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, č. 4 tr. p. rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 21. októbra 1935 a uložil odvolaciemu súdu, aby vo veci znova pokračoval a rozhodol; zmätočnú sťažnosť obžalovaného poukázal na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Na obžalovaného J. B. podalo štátne zastupiteľstvo dňa 9. februára 1932 obžalobu pre prečin pomlavy podľa § 1, § 3, odst. 2, č. 2. a § 9, č. 4 zák. čl. XLI:1914, ktorú na hlavnom pojednávaní dňa 12. apríla 1934 zmenilo potiaľ, že čin obžalovaného kvalifikovalo ako prestupok utrhanie na cti podľa § 3, odst. 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Krajský súd rozsudkom zo dňa 14. marca 1935 uznal obžalovaného vinným prestupkom pomlavy podľa § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Proti tomuto rozsudku ohlásil odvolanie jednak verejný žalobca do vý-